

6. ročník DVOJKA

www.zskolin.cz

časopis 2. ZŠ Kolín

prosinec 2004

foto obálka je barevná díky sponzorství firmy ALWER office Kolín

Zprávy z redakce

Vítejte u zbrusu nového čísla Dvojky! • Jak jste si již možná všimli (méně bystré jedince na to teď upozorňuji), má toto číslo barevnou obálku, a to za nezměněnou cenu 5 korunek českých – mimochodem tuto cenu držíme již od vzniku časopisu. • Vzhledem k tomu, že toto číslo je vánoční, najdete uvnitř články s vánoční tematikou, například článek o Vánocích v Dánsku a Austrálii. • Uhodli jste, s jakým učitelem byl veden rozhovor v minulém čísle? Řešení z minula a zpověď dalšího zaměstnance naší školy najdete na straně 14. • Nezapomínáme ani na naše nejmenší čtenáře, především pro ně (ale nejen pro ně) je tu další díl pohádky nebo návod, co všechno si mohou vyrobít na Vánoce. • Do tohoto čísla

vám M.E.Z.E.K. nadělil extra porci novinek. • Ani z tohoto čísla se nevytratily pravidelné rubriky – hudba, sport, počítače. • Všichni, kteří ležíte v knížkách, jásejte! Do Dvojky se vrátil čtenářský koutek. • Možná, že se vám už někdy stalo, že váš názor se zčásti (někdy z trochu větší části) neshodoval s názorem rodičů. Jak tomu alespoň částečně předejít čtete na stránce 21. • Do příštího čísla chystáme rozhovor se zakladateli časopisu, takže pokud se jich chcete na něco zeptat, napište vaše otázky na adresu luděk-veselý@volny.cz. Na tuto adresu ale pište i jakékoli jiné dotazy či připomínky. • Hezké vánoční čtení!

Luděk Veselý

Eliška Adamcová

Alesja Anisimová

Magda Novotná

Miroslav Černý

David Klovřza

Tomáš Zrůst

Vojtěch Hlína

Ivo Novák

Luděk Veselý

Daniel Chamrača

Jiří Šírc

Ondřej Stoupa

Tereza Těšitelová

Kamila Vejdovská

Jitka Novotná

Jiří Funda

Jan Pecha

M.E.Z.E.K.

Magazín 2. ZŠ Kolín

Příběh žraloka

26. listopadu navštívila snad celá 2. ZŠ kino. Promítal se zde americký animovaný film "Příběh žraloka". O návštěvu tohoto filmu usilovně toužila i třída 9.A a 9.B, kterým se nakonec přání splnilo. Tyto dvě třídy dostaly ještě bonus: návštěva promítací místnosti. Pan promítač nám vysvětlil, jak na sebe navazují při přehrávání dvě pásy, přičemž jedna trvala 20 minut, jak na pásy navazuje zvuk, a proč do každého sálu směřují dvě promítačky. Film vyprávěl o Oskarovi - rybičce z útesu, kterou měl rád jen málokdo. Svě poslední peníze prosází, a tak je odsouzen k sežrání žralokem. Shodou okolností se zachrání a začíná se pyšnit před celým městem. Nikdo ale neví, jestli žraloka opravdu zabíjí...

SŠ - Panská

1. prosince se třída 8.B vypravila a navštívila Střední průmyslovou školu sdělovací techniky v Praze, Panské ulici. Konala se zde přehlídka pokusů, tzv. Fyzikální cirkus. S 8.B se do školy vydala p. uč. K. Kněžourková a p. uč. Jana Wernerová. Po příjezdu na Masarykovo nádraží jsme bloudili ulicemi, až jsme dobloudili k Náprstkovu muzeu, kde jsme zhlédli výstavu vykopávek z Egypta a indiánská obydlí. Po odchodu z muzea jsme se vydali na oběd, ale p. uč. Kněžourková nás zastavila na Staroměstském náměstí a my museli čekat na orloj. Potom přišel rozchod na dlouho očekávaný oběd u McDonalda. Když jsme se všichni sešli, byli jsme poučeni, jak se máme na SŠ chovat. Na nás tady čekala zábavná hodinka různých pokusů, přičemž nejvíce na žáky zapůsobila mizící tužka. Školu jsme opustili ve 14:30, abychom stihli zpáteční vlak do Kolína v 15:30.

Čert, Mikuláš a anděl

3. 12. naši školu navštívil čert, Mikuláš a anděl. Všem žákům naší školy rozdali lízátko a navštívili všechny třídy. Největší ostudu získal David Pleckač a Milan Vallo z 2. třídy, který se vyťahoval a frajeřil, ale když jsme k němu přišli s pytlém, začal brečet. Když hosté opustili školu, vydali se do mateřské školky v Kmochově ulici. Tam si připravili dva papíry a přečetli hříchy a dobré skutky většiny žáků školky. Největší potlesk ale sklídil pan učitel Vladimír Škarvada, který, aby se nedostal do pekla, musel ukázat pokus bouchající plechovka a přerecítovat básničku.

SCIO testy

SCIO - Matematika

17. Úkol (10 bodů)

1. V kruhu je zakresleno číslo 12. Každý počet, který obsahuje číslo 12, je označen jako hřích. Každý počet, který neobsahuje číslo 12, je označen jako dobré skutky. Jaké jsou všechny hříchy a dobré skutky?

2. Úkol (10 bodů)

1. V kruhu je zakresleno číslo 12. Každý počet, který obsahuje číslo 12, je označen jako hřích. Každý počet, který neobsahuje číslo 12, je označen jako dobré skutky. Jaké jsou všechny hříchy a dobré skutky?

3. Úkol (10 bodů)

1. V kruhu je zakresleno číslo 12. Každý počet, který obsahuje číslo 12, je označen jako hřích. Každý počet, který neobsahuje číslo 12, je označen jako dobré skutky. Jaké jsou všechny hříchy a dobré skutky?

4. Úkol (10 bodů)

1. V kruhu je zakresleno číslo 12. Každý počet, který obsahuje číslo 12, je označen jako hřích. Každý počet, který neobsahuje číslo 12, je označen jako dobré skutky. Jaké jsou všechny hříchy a dobré skutky?

5. Úkol (10 bodů)

1. V kruhu je zakresleno číslo 12. Každý počet, který obsahuje číslo 12, je označen jako hřích. Každý počet, který neobsahuje číslo 12, je označen jako dobré skutky. Jaké jsou všechny hříchy a dobré skutky?

Dne 6. 12. se na naší škole konaly SCIO testy. Tyto testy se skládali ze tří částí: všeobecné znalosti, matematika a český jazyk. Čas na testy byl odlišný. Na všeobecné testy byl čas 60 minut, na matematiku 45 minut a na český jazyk také 45 minut. Testy byly velice obtížné a všichni žáci odcházeli domů úplně vyčerpaní. Vždyť odpovídali na více než 200 otázek formou (A), (B), (C), (D). Tyto testy řešili pouze žáci 9. tříd, kterým tento den odpadlo normální vyučování. "Celkem to šlo, chybí mi asi dva příklady", "Mám to celý blbě, budu rád když budu v mínusu!" (Povedlo se pouze žákyni Janě Novotné z 9.A), "Ty jo, jsem po těch testech úplně vygumovanej," nám sdělili žáci 9. ročníku, kteří testy řešili.

Polyfonní vyzváněcí melodie

Bára (kabát) - J 30199
 Kouzelník (Daniel Landa) - J 30618
 Asereje (Las ketchup) - J 30012
 Chihuahua (DJ Bobo) - J 30018
 Cobra 11 (TV seriál) - J 30192
 Teletubbies (TV seriál) - J 30212

Sms pošlete na telefonní číslo 900 11 40.
 Do sms zapíšete pouze kód melodie.
 Cena melodie je 40 Kč

Daniel Chamrada 9.B

Vánoční ostrov

Ostrov v Indickém oceánu asi 350 km na jih od Jávy a 1 400 km od Austrálie. Objeven anglickými

námořníky na Štědrý den roku 1634 (odtud název). Roku 1888 anektován Velkou Británií (spravován ze Singapuru). Od konce 19. století se těžil bohatá fosfatová ložiska. Od roku 1958 je ostrov v australské správě (ta jmenuje i administrátora), od roku 1984 součást Australského severního teritoria.

Referendum v roce 1994 schválilo zvýšení politické samosprávy. Téměř 2/3 obyvatelstva tvoří Číňané, 25 % Malajci, minority Evropané (11 %), Australané aj. Na ostrově je jedna ze stanic, kam umísťuje australská vláda nelegální imigranty ze svého území. Věřící jsou buddhisté, muslimové a křesťané nejružnějších denominací.

Vánoce ve světě

Austrálie

V zemi klokanů slaví Vánoce stejně jako ve Velké Británii - jen s tím

rozdílem, že místo lyžování a koulování vrcholí v Austrálii léto a děti si užívají letních prázdnin, které s oblibou tráví na pobřeží oceánu s celou rodinou. Vánoční stromečky mají buď umělé nebo zasazené v květináči. Vánoční hostina má většinou formu pikniku pod otevřeným nebem s nezbytnými barevnými balónky. Pijí se ovocné šťávy, australské pivo a australské víno. K jídlu se podávají studené obložené mísy, chlazené ovocné a zeleninové saláty a přeslazené dorty a zákusky. Nesmí chybět meloun. A kdo si chce jídelníčkem připomenout historii své země jako jedné z bývalých britských kolonií, dá si o štědrovečerní večeři jako dezert teplý švestkový nákyp s hrozkami a ořechy polévané vaječným koňakem. O vánočních svátcích s oblibou navštěvují své příbuzné, přátele a známé a vůbec jim nevadí, když musejí jet na návštěvu několik set mil. Australané milují vánoční gratulace a pohlednice snad nejvíce za všech národů a posílají jich neuvěřitelné množství. Dokonce mezi sebou soutěží, kdo se může pochlubit větším počtem obdržených vánočních blahopřání! Aby si je každý mohl dobře prohlédnout a případně i přepočítat, připínají je umělohmotnými kolíčky na pestrobarevné šňůry, zavěšené nedaleko jídelního stolu, nebo vkusně naaranžované v oknech.

Dánsko

počátkem vánočních svátků se objevují adventní věnce. Čtyři hořící svíčky si vykládají Dánové jako symboly čtyř období lidského života – dětství, mládí, dospělosti a stáří. Vánoce jsou v Dánsku ale spojeny především s dárky a nikdy se na nich nešetřilo. Přípravují se s několikaměsíčním předstihem a Dánové dělají s jejich nákupy velké tajnosti. Podle starého obyčeje totiž musí být každý dárek pro obdarovaného velkým překvapením. Lidé v Dánsku věří, že čím větší překvapení, tím šťastnější budoucnost je čeká. Dárky rozdává vánoční posel a balí je alespoň do dvaceti vrstev vánočního papíru a krabic. Dárek musí být vtipný a poukazovat na některou ctnost nebo charakterovou vadu. Drobné dárky a cukroví se věší na větve vánočního stromečku, který nechybí v žádné domácnosti. Nejoblíbenější je smrček. V posledních letech si získal na oblibě také zvyk kupovat malé jehličnánky v květináčích, o Vánocích je ozdobit a na jaře slavnostně zasadit ve volné přírodě, v lese nebo na speciálně vyhrazeném místě v městském parku. Ke štědrovečerní večeři se podává husa, kachna, vepřová pečeně s červeným zelím, teplá šunka, pepřená treska s ředkvičkou a horká rýže politá studeným mlékem, pивní a pšeniční chléb,

a jako dezert sladký rýžový nákyp se zapečenou mandlí. Komu se poštěstí ji najít, dostane speciální dárek Julemand. Vánoční specialitou Dánska jsou tzv. vánoční talíře - ručně malované.

Jitka Novotná 8.B

Zima

Je konec podzimu a první poslové zimy se už rozletěli do celého ši-

rého okolí. Jsou to vrány, které s sebou přinesly první chladné zimní dny. Slunce jen zlehka vykoukne ze svého úkrytu z mraků. A snaží se nás trochu zahřát svými paprsky tenkými jako vlákna z pavučiny. Ale potom se zase rychle schová, aby načerpalo hodně síly na jaro.

Vypadá to, skoro jakoby zimní královna mávla svou kouzelnou hůlkou a náhle vše pokryla bílou peřinou. Temný les teď zazářil bělostnou barvou. Zasněžené stromy vypadají jako velcí sněhuláci. I naše zahrada vypadá krásně, když je schovaná pod sněhem.

Rozhodla jsem se, že se půjdu projít. Šla jsem okolo velkého smrku, který vypadal, jako by byl posypaný drobnými třpytivými korálky. I rybník byl už zamrzlý. Malé děti se na něm klouzaly a měly z něj obrovskou radost. Jiné zase sjížděly na saních nedaleký kopec.

Byl večer a všichni už byli doma. Blížil se čas Vánoc, a tak v oknech zazářily první barevné žárovky, vánoční výzdoby a začaly se zdobit stromky. Děti se už nemohly dočkat dárků, a tak si krátily chvíli malováním obrázků, pouštěním lodiček ze skořápek ořechů a výrobou vánočních ozdůbek.

Zima je pro mě velmi krásným obdobím. A čas Vánoc na mne dýchá pohodou a klidem.

Lucie Balounová 8.B

Zážitky ze školy

Ahoj, já jsem Jirka. Chodím do 5.A. Proč chodím vůbec do školy? Abych se něco naučil. Jeden by řekl, že ta škola je hloupost, pitomost, trapas a velká zbytečnost. Ale vždy to tak není, někdy přeci jenom docela ujde. To když se jede na výlet, na školu v přírodě, nebo se jede do kina.

Ovšem co je ve škole největší zábava? To je basketbalový koš na školní chodbě, on to vlastně není basket, spíše to někdy vypadá jako box, ragby, fotbal a vybíjená najednou, to je prostě super.

Hrávali jsme ve třídě fotbal, ale od té doby, co každý dostal bačkorou do hlavy, já si málem zlomil ruku, párkrát nám vyletěl míček z otevřeného okna, usoudili jsme, že bude moudřejší házet na chodbě na koš.

Moc se nám klukům líbila ukázka výcviku dravců. Také plazi a krokodýl byli fajn.

Ale vraťme se k vyučování ... Ono, kdybychom se neučili číst, tak bych si nepřečetl ani ten časopis, co mám rád, kdybych neuměl psát, tak nenapišu ani kámošovi SMS, a kdybych neuměl počítat, tak nevím kolik stojí profi dečka ze skate shopu, a to by mě mrzelo.

Takže ta škola přece k něčemu jen je.

Už mě bolí prsty od klepání do klávesnice, tak končím.

Jirka Frank

Škola podle mě, Ondry Tomana

Jak už asi všichni víme, moc dětí do školy nechodí s příliš velkým nadšením. Já jsem z 5.A. a chvílkami začínám chápat, že škola není zas tak úplně „k ničemu“. Já chodím do školy s myšlenkou, že si tam užiji pár legračních chvil s kamarády, něco nového se naučím, a i když nesnáším písemky, škola je celkově (až na pár vyjímek) fajn. Moji kamarádi jsou opravdu bezva a je s nimi velká „prča“. S kamarády vymýšlíme různé velmi zábavné věci např. trošku upravujeme básničky či písničky, o hodině se dorozumíváme různými způsoby, ale to vám nesmím říct, protože je to tajné. Vymýšlíme tajné organizace, které mají v popisu práce zjistit co nejvíc informací o totožnosti žáků, a když jsou opravdu protivní, tak je příležitostně poškádlit. V té škole máme zábavy doslova od hlavy až k patě. Shrnutí cesty do školy je: Zazvoní budík a já jako už tradičně slítnu z postele jako znehybněné spící zvíře. Na cestu do školy to jako docela ujde na dobrý začátek. Pak jdu do školy v té obrovské zimě, přijdu do toho velkého vedra uvnitř a málem mě klepne pepka. Vlezu do třídy a tam to vlastně začíná všechno znovu od samého velmi grandiózního začátku.

Ondřej Toman

Škola

Když se řekne škola, většině z nás se vybaví učení, prověrky, testy, všelijaké písemky a mnohým z nás se tam nechce. Ale škola zase není tak špatná. I v 5. třídě je to docela fajn. Sice přibývá učení, ale s tím i vzdělanost. A v 5. třídě existuje ještě jedna věc. Jít nebo nejít na gymnázium. Já jsem se rozhodla jít. Když se mi to povede, přinese to spoustu nového. Akorát bude škoda opustit dobré kamarády, paní učitelku i skvělou školu. Vždy něco nového začíná i jednou končí. To přinese spousty jiných zajímavých věcí a to staré zanechá spousty vzpomínek. Ale to, co mi bude opravdu chybět je, že nebudu slýchat hlášky od mého kamaráda Ondry. Jako třeba: „Mám to dobře?“ , „Já to nechápu.“ Občas tohle říká, ale jinak je z něj bezva kamarád. Není samozřejmě jediný. Jsou i další kamarádi a kamarádky. Někdy mi sice lezou na nervy, ale jinak jsou fajn. Tohle všechno jsem napsala hlavně proto, abyste viděli, jak vnímám školu já. Doufám, že se vám toto líbilo. Loučím se s vámi. Ahoj

Denisa Čejková 5.A.

Naše vypečené Vánoce

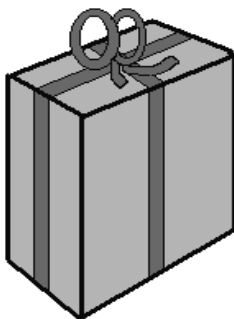
Když jsem byl ještě malý, tak jsme si věšeli prskavky a svíčky na stromečku.

Protože se mi to strašně líbilo a náš pes ukrutně vždy štěkal a běhal kolem.

Stromečku to nebylo nic hrozného, postavili jsme ho a vyhnaly psa a mezi tím nám začal hořet stromeček, tak jsme ho rychle uhasili a měli jsme mokré dárky.

Jiří Širc 6.A

Pohádka

Z deníku žáka Daniela Nováka

Začal prosinec, byly Vánoce a my jsme si ve škole dávali dárky. Rozbil jsem kasičku a našel v ní 169 českých korun, 2 eura a 50 centů na památku ze Španělska a Řecka, 2 kuny z Chorvatska a 6 slovenských korun. Všechno jsem to

shrnul do kapsy a vydal se do města. Nejprve jsem chtěl zamířit do zmrzlinářství, ale než bych tu zmrzlinu zabalil do balicího papíru a než bych ji přinesl do školy, tak by se roztála. Šel jsem tedy do obchodu s porcelánem na náměstí. Tam jsem pro kamarády nic nenašel, protože všechno bylo moc drahé a nevěděl jsem, jestli by se jim nějaký porcelánový stojánek na ubrousky líbil. Navštívil jsem tedy ještě obchod s televizemi, sklem a banku. Celý smutný jsem šel domů. Sedl jsem si na zápraží a hlasitě jsem se rozbrečel. Když mě babička uslyšela, přišla za mnou a zeptala se mě, co mi je. Všechno jsem jí řekl a ona mi odpověděla, že se do města vydá se mnou. Chytrá babička hned věděla kam zamířit, a tak jsme šli do hračkárny. Paní prodavačka mi ukázala, že tady mají různá autíčka, plastelíny, pastelky, míčky, samolepky s obrázky, vystřihovánky, skládačky, puzzle,.... Nakonec jsem koupil pět dárků. Jakubovi a Vojtovi jsem koupil dvě barvou odlišná sportovní auta. Jedno bylo černé s červeným rámečkem, ve kterém bylo číslo 85. To druhé mělo bílou barvu s modrým číslem 37 na kapotě. Jirkovi jsem koupil puzzle, na kterých byl obrázek letadla s nápisem ČSA. Dárek jsem koupil také své kamarádce Evě. Protože jsem věděl, že nemá ráda nic slizkého, koupil jsem jí tzv. fujtajblíka, což je kulička slizu se dvěma očima. Nakonec jsem se rozhodl koupit dárek ještě Tomášovi, a tak jsem mu koupil sadu pravítek na matematiku, protože ji má moc rád. Paní prodavačce vyjel z kasy dlouhý papírek, kterému se říká účet. Bylo na něm napsáno toto:

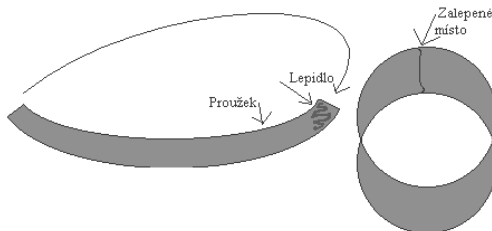
$39 + 39 + 25 + 12 + 52 = 167$. Všechny peníze jsem lovil z kapsy, ale na konec se tam těch 167 korun našlo, dokonce mi zbyly 2 koruny. Dárky jsem naskládal do tašky, doma poctivě zabalil do vánočního balicího papíru a odnesl druhý den do školy. Od kamarádů jsem dostal hrneček, knížku, velké lízátko, malou motorku a blikající tužku na psaní.

Daniel Chamrada 9.B

Co si vyrobit na Vánoce

Papírové řetězy

Pomůcky: hodně druhů barevného papíru
nůžky
lepidlo

Postup: Barevný papír nastříhej na proužky dlouhé 10 cm a široké asi 1 cm. Z prvního proužku udělej kroužek a na ten napojuj ostatní proužky. Nedávej ale stejné barvy vedle sebe - někdy to není hezké. Řetěz můžeš udělat dlouhý, jak chceš. Pokud nevíš, jak kroužek udělat, podívej se na obrázek.

Ježek

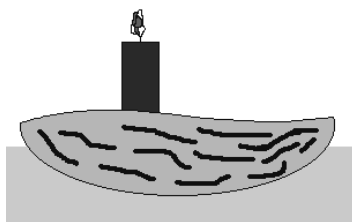
Pomůcky: větší jablko
hřebíček (koření)
rozinky
párátka
pro šikovnější i svíčku

Postup: Vyber jablko, které na straně, kde je stopka, bez problémů stojí. Na párátka navlékni 2-3 rozinky a napíchej je do jablíčka po celém povrchu. Do mezer můžeš napíchat voňavý hřebíček. Pro šikovnější: V horní části jablka vyřízni úzký ale hluboký kruh. Do něj nacpi svíčku. **!POZOR!**, ať od svíčky nezačnou hořet párátka.

Lodičky

Pomůcky: Vlašský ořech, svíčka

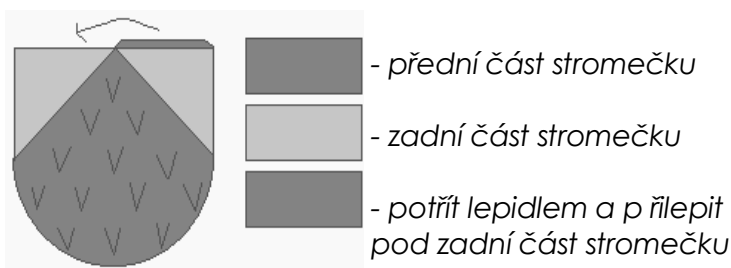
Postup: Na Vánoce si můžete také vyrobit lodičku do umyvadla. Ořech rozlouskněte a vnitřek můžete sníst. Ze skořápky si můžete lodičku udělat tak, že do skořápky nakapete vosk. Do tekutého vosku dáte svíčku, ale musíte ji tam přidržet, aby nevypadla. Tuto lodičku můžete pouštět v umyvadle.

Stromeček

Pomůcky: čtvrtka papíru
lepidlo

pastelky, vodovky nebo fixy

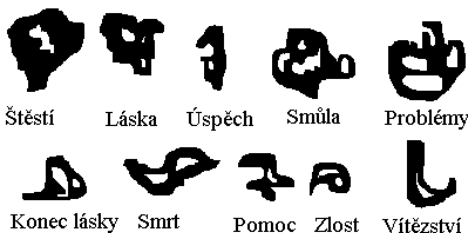
tužku

Postup: Stromeček lze vyrobit v jakékoliv velikosti, ale vždy dávej pozor, aby přední díl byl širší a mohl vytvořit vypouklou oblou část. Na tuto část si nakresli větvičky stromečku a stromeček si vybarví. Větvičky si vystřihni a potom stromeček slep.

Lití olova

Pomůcky: rozžhavené olovo
chladná voda

Postup: Chladnou vodu si nalijte do nějaké nádoby (misky), kuchyňského dřezu nebo umyvadla. Do této nádoby pomalu lijte rozžhavené olovo, které vám ve vodě vychladne a vytvoří nějaký obrazec. Obrazec vám ukáže, co vás čeká v budoucnosti (viz. obrázek).

Daniel Chamrada 9.B

Průšvihy druháků

Docela mě překvapilo, jaké mají druháci průšvihy. Jsou to takové věci, které by mě v jejich věku ani nenapadly. Asi na to mají vliv lidé, především dospívající, od kterých slyší spousty výrazů. A teď se podíváme na příklady z praxe: „Já jsem na záchodě psal pí...“ řekl jeden nejmenovaný druhák. Jiní mi zase na sebe práskli, že utekli z družiny k babičce, no a když jsme u toho utíkání, tak mi jeden řekl, že se s kamarádem honili a on porazil břizu, která tam rostla. Používám minulě-

ho času, protože už tam asi nestojí. Za svého pobytu ve družině jsem snad neudělal žádný větší průšvih. S házením mandarinky mám také své zkušenosti, ale určitě by mě nenapadlo ji házet po někom jiném v šatně tak, aby skončila v botě mé spolužačky, no a když, tak už bych to aspoň uklidil a nenechal bych to na místě, protože když šlápnete do tohoto plodu ve své botě, věřte, není to moc příjemné. Na jiných školách si žáci 2. ročníku běžně lijí do boty týden starý pribináček. Nebo si tam pro zajímavost házejí banány. Pamatuji se, že jsme s klukama ve školce dali jedné holce na židli mokrou houbu. Třetřáci také dělají těchto průšvihů dostatek, ale o tom až v příštím čísle, kde bude asi i den takového druháka.

Ivo Novák, 9.B

Záhadný zaměstnanec školy

Vítáme vás u další zповědi xxx zaměstnance naší školy...

Minulým zповídaným byla paní učitelka **Dana Záběhlická**. Dnes vám představíme dalšího tajemného člověka, výsledek se dozvíte opět v příštím čísle..

Oblíbené číslo: Nemám.

Oblíbená barva: Jarní zeleň.

Oblíbený film: Líbí se mi westerny.

Oblíbené jídlo: Housková stařena a buchtičky.

Oblíbená knížka: Ježíš Marjá...Dobry voják Švejk.

Oblíbený den v týdnu: Třeba úterý.

Oblíbené pití: Čaj a všechno co teče (ntp.i necky?!)

1) Jak dlouho pracujete na naší škole?

(ntp. chvílce počítání odpoví) Jedenáct let

2) Jste spokojen/a se svým zaměstnáním?

Ano, jsem.

3) Jaký je váš pohled na svět?

Optimista, někdy škraholíd/ka.

4) Kdo je váš idol?

Nevím, ale určitě ne Lucie Bílá!

5) Jaké je vaše oblíbené místo?
Dílna.

6) Jaké nosíte oblečení?
Pohodlné bez kravaty.

7) Co vás nejvíce baví na vašem zaměstnání?
Nevím, všechno.

8) Jak trávíte svůj volný čas?
Nemám volný čas a když jo, tak luštím křížovky.

9) Kam jste nejdál odcestoval/a?
Za mlada do Německa.

10) Jaký dárek byste si přál/a k Vánocům?
Vyhrát ve sportce! (ntp. Držíme palce)

11) Máte už nakoupené vánoční dárky?
Z valné části. (ntp. Tak to se máte, my jsme na tom hůř)

Tak tot' vše!!! O našem Fantomasovi nebo že by Fantomasce?!

Ntp = Naše trapné poznámky.

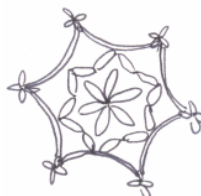
Majda&Ali

Vánoční anketa

1. Co bys nejradši dostal/a k Vánocům?
2. Co jíte ke štědrovečerní večeři? Jaké máš rád/a cukroví?
3. Máte v rodině nějaké tradice?
4. Věřil jsi někdy v Ježíška?
5. Scházíte se celá rodina?

Tomáš Pelák, 1. třída

1. Chevu (stavebnice).
2. Kapra se salátem a vanilkové roličky.

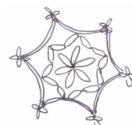

3. Ne.
4. Asi ne.
5. Jenom s mámou.

Hana Proroková, 2. třída

1. Veterináře a hrad(hračky)
2. Já jím řízek a ostatní kapra. Mám ráda rohlíčky.
3. Ne.
4. Ne.
5. Celá rodina.

Ondra Červeňák, 3. třída

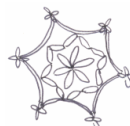
1. Skateboard.
2. Různý.
3. Ne.
4. Jo, do první třídy.
5. Celá rodina.

Petr Frank, 4. třída

1. Mobil.
2. Kapra.Čukroví já rád všechno.
3. Nesmíme vstát od stolu.
4. Ne.
5. Celá rodina.

Václav Pešek, 5. třída

1. Asi míč.
2. Řízek.
3. Ne.
4. Jo, do 7 let.
5. Samozřejmě .

Jiří Širc, 6. třída

1. Televizní kartu(počítačová karta k připojení na televizi).
2. Kapra na másle,mám rád linecký rohlíčky.
3. Ráno opékat kapry(? ,dosud zůstalo neobjasněno).
4. Jo,do druhý třídy.
5. celá rodina i s babičkou.

Daniel Veselý, 7.třída

1. Slipy se srdíčky.
2. Kapra a salát, pracičky.
3. Brácha (šéfredaktor) mě pokaždý zmlátí - to tam nepiš!
4. Ještě pořád.
5. Jo.

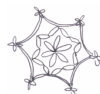
František Čech, 8.třída

1. Encyklopedii.
2. Kuřecí řízek, třeba linecký.
3. NE.
4. Ve čtyřech letech.
5. Jo celá.

Jiří Funda, 9.třída

1. Jasně, že klasicky fusekle!
2. Bramborový salát, vepřový a kuřecí řízečky.
3. Zpíváme koledy u stromečku, ale jenom občas!
4. Do 3 let?
5. Bohužel - nepiš to tam!

Vojtěch Hlína 9.B

M.E.Z.E.K.

VÁNOČNÍ EXTRA VELKÁ PORCE NOVINEK

NA MUŠCE

Zuzana Hejduková

Narodila se ve znamení raka. K nám na školu přišla z Kouřimi (ale, jak podotkla, ne-kouří - ehm...pokus o vtip! Ha ha). Mezi její koníčky patří jízda na koni, mytí vlasů (myje si je každý den, aby neztratily svůj lesk) a poslouchání muziky - zejména Moniku Absolonovou (móóóna absolóóóna...nanáná). Předmět, který opravdu nemusí, je zeměpis a učitel, kterého nemá v lásce, je celkem

jasný (tak nevím, nevím, co bude mít na vysvědčení). Už si našla i nejlepší kamarádku. Tou je Bára (a né Pája). Každého, kdo ji uvidí, zřejmě zaujmou její brýle. Sama ale neví, kolik má dioptrií. Má prý vrozenou vadu po tátovi (mamí, proč tě vidím pětkrát?). Za tu chvíli, co je tady, si stačila najít svého idola. Je jím Honza Kubizňák (9.B). To, že se jí na škole někdo líbí, přiznala, ale kdo to je, to nám neřekla. (co víš ty, víme i my!). Ovšem Jenda není sám, po kom touží. Dalšími hochy, které by ráda ulovila, jsou třeba Jakub Šíma (9.B) (a to nám přiznala sama!) nebo Marek Novák (8.A) (nutno podotknout, že se jí jen tak „náhodou“ líbí ti samí kluci jako Káje Benešové; říká před ní, že s Markem chodí - což prý není pravda, ale kdo ví; takže pokud se rozhodla naši Kájince udělat ze života peklo, bude ho mít taky :)

I'M A COARSE MAN

Jirka Funda - rozhodli jsme se na něj podívat zblízka. Většina z nás si ho zřejmě do paměti vložila jako kluka s účesem a la 60. léta. (ovšem s trochou více gélu). Momentálně má však vlasy „nakrátko“. Snad aby se zalíbil. Jestli se mu to podařilo, posuďte sami. Jasně je ovšem to, že si po dlouhém pátrání konečně našel přítelkyni (T.D.). Asi po třech týdnech spolu si Jiří uvědomil, že si ještě nedal pusy, a tak se rozhodl to napravit. Hned druhý den uvedl vše na pravou míru. Ovšem pod slupkou „romantika“ se skrývá někdo úplně jiný. Snaží se být naprosto dokonalý, proto dělá vše, aby jím byl. Mění články v časopise, týkající se jeho osoby (viz. minulý Mezek), nebo ..... já nevím, co ještě, ale je toho určitě spousta! .....Tak, a má to spočítaný!!!! =)

4%

Asi všichni víte, co znamená, když se o někom řekne, že je „čtyř procentní“. Pokud ne, zeptejte se kamaráda, nebo na to přijdete v průběhu naší následující reportáže. Na naší malebné školice se objevilo jiskření mezi dvěma mladými muži. Jsou jimi H.K. a M.Č. (oba z 9.B). Sblížili se na školním výletě ve Španělsku. Ovšem počátky tohoto vztahu sahají hluboko do minulosti. Svou orientaci snažili zakrýt krátkodobými vztahy s dívkami. Vždy se ale vrátili zpátky k sobě. Možná vám nepřipadá, že to tak je, ale pokud byste s nimi chodili do třídy, změnili byste názor. Nelze si nevšimnout letmých pohledů, vzdušných polibků, nebo dokonce těkajících vyplazených jazýčků. Dávají si tajné schůzky na pánských toaletách. Co tam spolu dělají, ví jen jedna oso-

ba. Jistý kantor, který je při jedné z jejich „schůzek“ vyrušil. Kam až svůj vztah dotáhnou, nikdo neví. (do nebe, či do peklíčka – a to ještě nevíte o růžovém kapesníčku, který dostal M.Č. od svého partnera)

Kdo s kým stráví Silvestr?

Novinky o tom, kdo s kým chodí
a kdo se s kým rozešel.

CHODÍ SPOLU ...

- ...David Klíma + Anežka Poklopová
- ...Jirka Funda + Tereza Doležalová
- ...Jožin Bůlik + Vladka Skalová
- ...Jakub Křemen + Magda Poklopová
- ...Mirek Černý + Honza Kubizňák

ROZEŠLI SE ...

- ...Honza Kovalczuk + Kristýna

Bohužel sama zůstane i Zuzana Hejduková, jelikož se jí, ač se snažila, jak chtěla, nepodařilo získat srdce Honzy Kubizňáka. (Kája Benešová svůj boj o jeho srdce radši vzdala).

A NAKONEC PÁR PERLIČEK

- **Jakub Křemen** se rozhodl pro novou přezdívku - Sedmá tvrdost. Rozhodl se pro ni, když se dozvěděl, že ve stupnici tvrdosti (u nerostů) je křemen, jako nerost, na sedmém místě (ovšem nejradši má, když mu říkáte rovnou mastek - což je tvrdost první)
- **M. Těšitel, A. Třešňák** a spol. zřejmě už nevědí, jak to udělat, aby se co nejvíce pohybovali v dívčím prostředí. Chodí proto o hodinách (aby je nikdo neviděl) na dámské toalety, kde se jejich touhy zřejmě naplňují.
- **Tomáš Zrůst**, známý jako ulízlý „šprt“ (bez urážky), se rozhodl dát sbohem svému typickému účesu, čímž byly vlasy bez jakékoli úpravy. Jeho novým „účesem“ je rovná cestička uprostřed hlavy a vlasy sčesané visle dolu. Kdoví, třeba si chce nechat narůst dlouhé vlasy, a tím na sebe více upozornit. (pravda, je tak trošku nevýrazný)
- **Jakub Lodinský** je velikým fanouškem chemie a fyziky. Podle toho vypadá i výběr jeho střední školy - chemické školy nevím kde. Svým koníčkem by se chtěl zabývat i ve svém budoucím zaměstnání. Jeho snem je pracovat v laboratořích v nějaké kosmetické společnosti.

Bude míchat různé krémy a zejména, jak nám řekl, „fungující“ přípravky na bedary ..... (vtip tohoto výroku zřejmě nepochopí ten, kdo Jakuba ještě neviděl)

- **Anežku Poklopovou** zřejmě znáte. Hubená, tichá, černovlasá dívka z 9. B. Člověk by řekl, že je skoro bezchybná. Ovšem přeci jenom jednu vadu má. Tento problém řeší velký počet naší populace. Je to porucha zraku. Tím trpí i Anežka. Nikdo by to do ní neřekl (ani já ne). A není se čemu divit - Anežka nosí kontaktní čočky. Brýle prý nikdy nenesla (teda, co si pamatuje), asi jenom ve třech letech.
- Na naší škole stále čím dál víc dochází k nemilým konfliktům končících povětšinou rvačkou. Asi nejznámějším z nich je konflikt mezi D.K. (8.A) a P.B. (9.A). Situace nevypadala, že by měla dopadnout dobře. Ovšem nakonec to přeci jenom nedopadlo tak zle, jak jsme asi všichni čekali. A komu za to vděčíme? Našemu skvělému učitelskému sboru v čele s panem učitelem Škarvadou coby Antoniem Banderasem, který je vždy připraven včas zasáhnout, pokud jde o záchranu. Ovšem, o svých dovednostech nás přesvědčovat nemusí - stačí jediný pohled na něj a hned nám je všem jasný, co je za třídu! (kung-fu, judo, karate, tchaj-ti – to vše zvládne levou zadní)

Vznik a počátek hry zvané hokej

Kdo vynalezl hokej? To je otázka, která zřejmě nebude nikdy zodpovězena. Kdyby snad ale byla, stejně by mnozí tento fakt nepřijali. Zemí, které považují hokej za „svůj“ vynález jsou například Severoameričtí Indiáni, Irové, Angličané, Kanadané, Skotové a Američani. Ti všichni tvrdí, že mají důkazy, že jako první hráli tuto hru.

Jako o prvních se zmíníme o Američanech, kteří poukazují na příbuznost hokeje s hrou, kterou provozovali v Pensylvánii. Nejsou ale žádné dochované důkazy o tom, že tato hra byla nazývána hokejem, podle všeho spíše připomínala „šoupání“ po ledě dřívky. První zmínky o této hře pocházejí okolo roku 1850, i když přesně nelze určit datum. Je však pravděpodobné, že hra podobná hokeji se objevila již dříve.

Jako další se hlásí k vynalezení hokeje Irové, Skotové a Britové, kteří hráli hru nazývanou „hurley“ okolo roku 1600. Tato hra pocházela

z Irska a připomínala golf a hokej. Hru hrála skupina mužů, kteří stáli v hloučku, jeden z nich srazil míč na led a ostatní se jej snažili dohonit. První, kdo míč dostihl, ho opět srazil a ostatní se ho snažili opět zmocnit. Hra byla velmi tvrdá, protože se každý snažil dostat k míči první. Proto jeden druhého srážel, aby se protivník k míči nedostal.

Další zmínka o hře, podobné hokeji, pochází z Kanady. V kanadském Halifaxu muži hráli jak „lacrosse“, tak „hurley“. Pravidla hokeje vznikla jako kombinace těchto dvou her.

V roce 1870 byla v Montrealu sepsána první pravidla hokeje a byla založena první organizace sdružující lidi v hokeji zainteresované. Už v Montrealu byly dány základy hře. Nejsou stejné jako dnes, ale přesto z nich můžeme rozeznat, že se jednalo o hokej. Tyto základy odlišují hokej od pouhé hry pro zábavu.

V souvislosti se sepsáním pravidel můžeme narazit na dvě jména J. G. H. Creighton a W. F. Robertson. Říká se, že Creighton, inženýr z Halifaxu, položil v roce 1875 základy hokeje v Montrealu. J. G. H. Creighton založil první hokejový tým při McGillské Univerzitě v Montrealu a zorganizoval první zápas mezi Montrealem a Halifaxem. V roce 1880 Creighton odjel do Ottawy pracovat jako právní koncipient v Senátu. V Ottawě potkal lorda Stanleyho z Prestonu, generálního guvernéra Kanady.

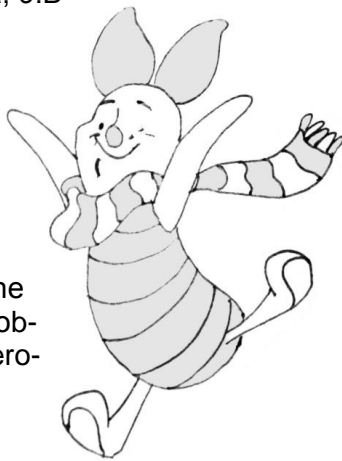

Lord Stanley si hokej přímo zamiloval a začal se o něj zajímat. V roce 1893 lord koupil pozlacený stříbrný pohár za 48,66 dolarů. Ten se stal symbolem vítězství v amatérském hokeji a zároveň nejstarší a nejznámější sportovní trofej na světě.

Miroslav Černý a Ondřej Stoupa, 9.B

Co udělat pro zlepšení vztahu s rodiči

Já osobně jsem s rodiči nikdy nebyla „dobrý přítel“. Rodiče беру jako rodiče a ne jako přátele. Můžu si ovšem s nimi udržet dobrý vztah. Pokud chci, aby má rodina prospero-

vala, měla bych dodržovat pár pravidel. Zejména bych neměla začínat hádky (lepší, když začnou rodiče, aspoň mám výmluvu typu „já jsem si hádku nezačala“). Nejlepší však je vyhnout se hádkám úplně. Vše se dá řešit v klidu při kávě. Občas se ale něco vymkne a naše pravidla nám jsou na nic. V takové situaci se hodí mít plán B, což je nenápadně se vytratit a nechat si vše ujít. Toto ovšem nelze praktikovat u nás rodině. Nevím jak, ale máma vždycky pozná, když u rodinné hádky někdo chybí, a tak to hned napraví. Dalším bodem k dobrému vztahu mezi rodiči a mnou je být na ně milá, nejen když potřebuji peníze. A kdo to nedokáže, musí holt stále něco potřebovat. Těchto případů však není mnoho. Většinou bychom se měli snažit dělat rodičům radost (nejlepší jsou vtípky, kterým nerozuměj). Dělat radost znamená dobře se učit, nekouřit, po desáté hodině večerní být doma v postýlce, pomáhat mamince jak v kuchyni, tak na zahrádce, tatínkovi, coby domácímu kutilovi, čas od času poradit, že strkat měděný drát do zásuvky za účelem zjistit, zda je v ní proud není příliš vhodné a nikdy také není ke škodě obdařit své rodiče malým (nejlépe sladkým) dárečkem. Pokud se takto budeme chovat k rodičům (alespoň na zkoušku), můžeme očekávat reakci dvojího typu: za a.) nás vezmou k dětskému lékaři z důvodů „můj potomek má úžeh“ (přestože venku je pět pod nulou a hustě chumelí), anebo za b.) si zamnou ručičkama a se šťastným výrazem ve tváři si maminka pyšně pro sebe řekne: „Ták, ták, konečně tady máme výsledky naší x leté práce!“ „Ano, ano, tak to má být.“ odpoví v duchu tatínek a oba se na sebe usmějí.

Eliška Adamcová 9.B

Kolín a Polabí

Šedesát kilometrů na východ od Prahy, u velikého labského oblouku, v místech, kde Labe obrací svůj tok téměř v pravém úhlu k severu, leží město Kolín, široce rozloženo na obou březích řeky.

Štíhlé osmiboké věže jeho gotické katedrály s charakteristickou rozložitou kamennou zvonící po staletí dominují úrodné polabské krajině a zhlížejí se na hladině řeky, která

svým širokým majestátním tokem podtrhuje malebný obraz města.

V písni kolínského skladatele Františka Kmocha se o Kolínu zpívá: „Kolíne, Kolíne, stojíš v pěkné rovině.“ Není tomu tak doslova. Rovina je jen částí krajiny, která obklopuje město.

Od jihu k Labi spadají poslední výběžky Českomoravské vrchoviny, k nimž patří i skalnatá terasa nad řekou, na níž stojí vnitřní město, i nepatrná návrší a povlové svahy, na nichž se prostírají kolínská předměstí Pražské, Kouřimské a z části i Kutnohorské.

Jihovýchodní obzor města uzavírá pásmo kopců, z nichž první v řadě je stříbrnosný Kaňk, potom Sukov, Kuklík, Miskovický a Opatovický vrch a nakonec Vysoká (472 m n. m.). Celý prostor na jih a jihozápad od města je mírně vlněný a vyvýšený, s hlubokými rýhami Polepského a Pekelského potoka. Na jihozápadě se sklání do roviny protáhla křečhořská pláň a na západ od města se zdvihá charakteristický vrch Bedřichov (279 m n. m.).

Ze všech těchto míst se otvírají nádherné rozhledy do širého kraje a daleko k severním pohraničním horám. Za jasných rozeznáte odtud pouhým okem oba Bezdězy, Kumbur u Jičina, Ještěd, Sněžku a řadu dalších typických vrcholů a hor.

Na východě je kolínská rovina přerušena severními výběžky Železných hor, které se přiblížily až k samému městu vrchem Vinicí (237 m n. m.).

Přesto působí kolínská krajina dojmem roviny se svými širokými nedohlednými lány úrodné půdy, na jaře a na podzim zoranými do hněda, v zimě prodlužovanými do nekonečných dálek oslnivou běloučerstvě napadlého sněhu a v létě zlátnoucím, vlnícím se obilím v parném slunci. Dojem roviny zdůrazňují štíhlé topoly podél vody, rozsáhlé borové lesy i malé remízky v polích, dlouhé aleje u silnic a cest a především řeka. Široká řeka, která dokázala ještě v nedávných časech, dokud ji lidé nespoutali regulací, přeměnit i několikrát v roce notné kusy úrodné roviny na bezbřehé hladiny zarudlých vod, přinesených sem z hor.

Kolínská krajina na pohled nehýří přírodními krásami, spíše se mnohému zdá jednotvárná, nezajímavá, nudná. Ale tomu, kdo ji důvěrně poznal, kdo si ji dovedl zamilovat, se

odměňuje sličností svých klidných a snivých zákoutí. Kdo zná ztichlé pěšinky v polabských borkách a doubravách, místy se bořící do měkkého písku a jinde ubíhající po kobercích heboučkových trav, kdo ví o voňavých lukách s tůňkami, na jejichž černých hladinách plují zlaté květy stulíků a rozevřené košíčky leknínů, kdo se umí oslnivě ponořit do pohanského ticha zádumčivých mrtvých labských ramen, zarostlých rákosím a žabincem, s rybářskými posedy pod stinnými korunami olší a bříz, kdo se neubrání dojemnému okouzlení nevtíravou poezií božských muk, ztracených od nepaměti v nedohledném vlnění úrodou ztěžklých klasů, kdo v červencovém poledním parnu uprostřed zlatého obilí porozuměl pozdravům bílých obláčků, plujících nad hlavou na vysoké blankytné obloze, kdo v časných podzimních podvečerech spatřil krvavé západy slunce, kdo po vlahém jarním deštičku byl uchvácen nádherou všemi barvami hrající duhy, objímající obrovským obloukem celou zemi, kdo se pokusil alespoň jedenkrát v jiskřivé vánoční noci spočítat hvězdy nad rovinou, ten už nemůže nemilovat kolínskou rovínu.

Kdosi řekl, že rovina je lyrická básnička, zatím co hory jsou hrdiným eposem. Snad je v tom mnoho pravdy. S rovinou se musí jako s lyrickými verši. Pomalu, pozvolna, po kousíčkách si ji vychutnávat, ztrácet se v její nekonečnosti, zaposlouchávat se do jejího melancholického hlasu a klidné pohodě s ní rozjímat. Kdo to zkusil, kdo porozuměl, ten už nedokáže zapomenout na vzácné dary polabské roviny a znovu a znovu se k ní jako věčný a věrný milenec vrací.

Kolínská rovina učarovala mnohým básníkům slova i štětce, kteří se v ní zrodili nebo k ní s láskou přilnuli. Z těch největších to byl Jaroslav Vrchlický, který prožil nezapomenutelné dětství v blízkých Ovčárech, a malíř impresionista Václav Radimský, nesmrtelný obdivovatel kolínské roviny.

Rodák z Kolína, básník Otakar Fischer, který sám sebe nazval po meči i po přeslici dítětem kolínského Polabí, okouzlen kolínskou krajinou a řekou, souznící s jeho duší, vyzpíval svou lásku i obdiv krásnému Polabí.

Kamila Vejdovská 8.B

Hudba - MUSE

Jsme v 96, Teignmouthu během soutěže Battle of the Bands. Kape-li s náklonností k popu nebo funk-popu, typický pro muzickou scénu

regionu, kolovala jedna po druhé a všechny měly podobný zvuk. Pak přišli na parket Matt, Chris a Dom se jménem Rocket Baby Dolls a zahráli jejich první opravdový koncert. Oblečení v černém a lehce naprášeni mejkapem probudili lidi šílenými riffy a jejich agresivní šou ukončili roztrískáním nástrojů.

Omámení mladého davu bylo jasné. Rocket Baby Dolls skončili na prvním místě a to dokázalo krásné vítězství nad tamější funkovou scénou. Přišli se zúčastnit - neočekávali, že vyhrají. Jejich postoj a emoce uvolněné jejich výkonem se podařilo zachytit na jejich první album.

To bylo v Teignmouthu, smutných mořských lázních s 15 000 obyvatel. Hudba musí být samozřejmě únik z nudy a protestem proti násilí. Hraní ve skupině se zdá být přiro-

zenou reakcí, je tak snažší podporovat okolní klima. A tak kolem 12 nebo 13 let se poprvé setkávají Matt a Dom, později hrající ve školní kapele. Když se Matt víc seznámil s Domem, přijal ho hned do své skupiny, ve které zpíval a hrál na kytaru. O dva roky později se skupina stala nestabilní a opouštění, vyměňování a znovunavrácení ukončil až příchod Chrise. The Gothic Plague (tehdejší jméno kapely) se nakonec vyrovnali s přítomností nového člena - bubeníka přeučeního na basistu - a příbuznost se tentokrát ukázala být nezaměnitelná.

Jeden po druhém znovu křtili Fixed Penalty, pak Rocket Baby Dolls - trio hodlalo vystupovat s covery ze začátku 90. let. Bez velkého úspěchu. Nicméně, neodrazování a malý zájem je tlačil k ještě většímu investování do sebe a začít skládat vlastní písně. V době, kdy na Britské popové scéně vybuchli Oasis a Blur, se k nim Mat, Dom a Chris obrátili zády a soustředili se na americké kapely jako Primus, The Smashing Pumpkins, Sonic Youth, Rage Against The Machine, Nirvana... Zkrátka tolik kapel určitě ovlivnili jejich mládí. Jediná britská vý-

jimka ale důležitá: Radiohead: "The Bends" a "Nevermind" od Nirvany určitě byly dvě alba, která nejvíc ovlivnili jejich hudební pojetí. Nakonec našli uvnitř sebe skutečný pocit inovace, upřímnosti a osobního zkoumání, které je udělalo nezaměnitelnými. Rychle se přejmenovali na Muse a trojka přátel začala brát skupinu vážně, víc než nějakou cestu úniku a odmítnutí kulturního, sociálního a zeměpisného pozadí. Muzika se pro ně stala vášní a způsobem vyjádření sama sebe. Od té doby žijí s rytmem opakování, stále větší intenzitou a chytli se každé šance hrát před veřejností, které měli. Vskutku, není moc šancí uplatnit se, když žijete 400km od centra Londýna. A tak pravidelně hráli v barech a hospodách v regionu. "The Cavern" v Exteru zůstává jediné vhodné místo, jinak je to ale ztráta času. Také investují do tuctu dalších míst plných letitým publikem, které je berou s rezervou a jsou nažhavení jen na hity ze 60. let. Odrazující ? Ne docela, Tyto zkušenosti jsou po pravdě zdrojem motivace a pomáhá jim ve vytrvalosti. Zatímco jejich kamarádi pokračují ve studiu na univerzitě, Dom pracuje u stánku, Chris pomáhá řídit obchod s kytarami a Matt dělá dekoratéra :) Ne moc přesvědčivé volby do budoucnosti, ale jejich opuštění jim přináší svobodu a utažení pout mezi nimi. A jejich motivace bude hodnotná. Skutečně, setkání s Dennisem Smithem, majitelem Sawmills, nádherného větrného mlýnu v Cornwallu přestavěného na nahrávací studio bude začátkem většiny jejich nadějí. Malý příběh: Dennis Smith slyšel Matthewa (tehdy 13ti letého) poprvé skrz jeho garáž a byl mooc fascinován jeho předčasným talentem. Čtyři roky potom se nakonec rozhodnul navštívit skupinu a podívat se, jakou mají cenu. Přesvědčený zralostí a potencionálem již vycházející ze skupiny se Smith rozhodl spojit se se skupinou... a dobrodružství Muse opravdu začíná.

Potom začíná pomalý, ale opatrný proces, který skupině pomalu vyklidí cestu do Londýna. Dennis Smith tehdy pronesl, že skupinu považuje za "nevyleštěný diamant", který by mohl tak velké město jako je Londýn zničit. V '98 se myšlenky začaly stávat skutečností: Smith uzavírá smlouvu se skupinou. Studio (které vidělo velká jména jako Oasis, Robert Plant...) je k dispozici s jednou podmínkou - skupina ho vyplatí po vydání desky. Ten samý rok je vydáno první EP "Muse" pod štítkem Sawmills a Dangerous Records - bylo jich jen několik stovek. Ale druhé EP "Muscle Museum" začalo veřejnost víc přitahovat. Steve Lamacq, DJ a novinář byl první, kdo rozšířil jejich písničky na mezinárodním rádiu. Dopad byl osudový: NME (New Musical Express), anglický týdeník o muzice se nerozmýšlel a představil talent nové skupiny. Skutečná příležitost pro skupinu, která může uchovat samostatnost od za-

čátku jejich kariéry. Nicméně, žádný anglický vydavatel na nich nevidí nic zajímavého navzdory úspěchům jejich druhé desky a úspěchům na jevištích. Že by strach z "jiné" nadcházející skupiny ? :) Ve Spojených Státech jejich kariéra konečně započala. Guy Oseary z Maverick Records viděl Muse jako vzácnou perlu, která nesmí být zanedbána. Určitě nelitovali jejich zajižďky do Los Angles, protože koncem '98 se zaplali pod Madonin štítek. Taste Media pak spolupůsobí a pracují spolu s Nadve pro Francii, Mushroom pro Anglii, Irsko a Austrálii a s Motor / Universal pro Německo, Rakousko a východní Evropu. Rychlá reklama, řada událostí... John Leckie (producent The Bends od Radiohead) pak přidal kapele příspěvek k jejich úspěchu. První album Muse je nahráno v Sawmills a Rak (v Londýně) a neslo název Showbiz. Bylo vydáno 6. září 1999 ve Francii 20. září v Německu a 4. října v Anglii. Potom se opět vrací do Států a vystupují s takovými skupinami, jako jsou Red Hot Chili Peppers a Foo Fighters. Publikum je složeno ze 20 000 lidí, kteří jim čelí každou noc. Glastonbury, Reading, Woodstock... Muse vystupují na světoznámých festivalech. V Paříži hrají poprvé v New Morning v červenci 1999, potom v listopadu v MCM Café před asi 200 lidma, kteří se přišli jen na ně... Působivý úspěch sotva začínající skupiny dělá dobré jméno. Rok 2000 byl ve znamení cest a festivalů (okolo 50), protože úspěch Showbiz jim umožnil křížovat po celé planetě. V lednu totiž vystupovali 2x v Paříži, jednou v l'Elysee Montmarte a pak v Bataclanu. V červenci a v říjnu pak odjeli do Japonska zajižďkou přes Austrálii, kde hráli 5x. Téměř 500 000 vylisků jejich prvního alba se prodalo, stejně tak jako v Japonsku a Austrálii a dokonce i ve Francii... a ty, co uvidí Muse bezpochyby musí přiznat, že když vystupují na jevišti z nich vyzařuje obrovská aura, energie a síla podpořená jedinečným zvukem a vyjímečným hlasem. Thom Yorke, se kterým se Matt dost často srovnával, může jen sedět a myslet.

"Naše první album bylo jedním z pátrání po identitě, to druhé už nám jí ukázalo" (Matt)

David Klovrza 9.B

Knižní klub

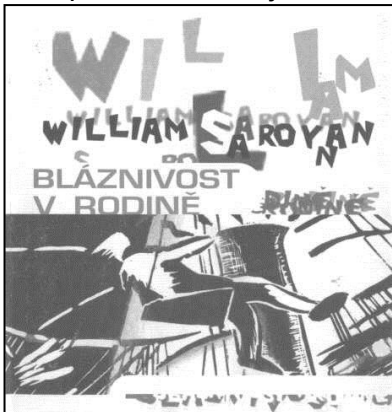
Letos je Knižní klub tak trochu v novém. V každém díle vám uvedeme jednu knížku, o které se domníváme, že stojí za přečtení. Také

jsme do klubu nabrali někoho navíc, takže vás seznámíme s více literárními styly. Doufáme, že si u nás každý najde tu „svou“.

BLÁZNIVOST V RODINĚ **WILLIAM SAROYAN**

Kniha, z anglického originálu *Madness in the Family*, je sbírkou nejlepších Saroyanových povídek. Stejně, jako třeba povídky Ivana Krause, jsou i tyto převážně z rodinného prostředí. To je ale asi jediné, co tyto dva odlišné druhy povídek spojuje. Saroyanovy povídky silně vtáhnou do děje. Většinou mají jednoduchou dějovou linii a řeší situace, se kterými se setkáváme v našem všedním životě. Povídky jsou doprovázeny jemným humorem a občas se vyskytne i nějaké ponaučení. Nebudu uvádět, pro koho je tato kniha vhodná, protože si myslím, že si ji může přečíst kdokoli, kdo má chuť na četbu, podobné tomuto stylu. A tato knížka za to opravdu stojí. Saroyan je jedním z nejlepších povídkářů (teda, podle mého názoru) a zaslouží si trochu více pozornosti. Do jeho tvorby patří i třeba knihy „Tati, tobě přeskočilo“ nebo „Trocyho tygr“ (také není k zahození).

lo“ nebo „Trocyho tygr“ (také není k zahození).

A teď kousek z povídky **Oheň:**

...Když ve Fresnu začalo někde hořet a hasičský sbor se v těch jejich požárních vozech k ohni přičítal, my už jsme byli na místě a celí rozjaření jsme si užívali záře, žáru, barev a hudby ohně požírající dřevo, dokud z něj nezbyl troud.

Nejúžasnější požár, jaký jsem kdy zažil, byl celkem bezvýznamný. Co jej učinilo něčím úžasným, byla okolnost, že hořel náš dům. V roce 1919 jsem se svou rodinou odjel do Armony...

...Byl to nejúžasnější, nejinteligentnější, nejvýtvarnější, nejpůvabnější a také nejfilozofičtější požár, jaký jsem kdy zažil. I tak mě ale mrzelo, že jsem přišel o lůžko, které jsem sdílel se svým bratrem - všecko navždy zmizelo v kouři.

P.S.: Pokud by někdo projevil zájem o tuto knihu, mohu mu ji proůjčit.

Eliška Adamcová, 9.B

Kino99

POLÁRNÍ EXPRES

Je Štědrý večer, venku plno sněhu. Malý chlapec leží ve své posteli, ale nespí. Poslouchá, zda uslyší zvuk, který ještě nikdy předtím neslyšel - rolničky na saních. Zbývá pět minut do půlnoci. Náhle je chlapec vylekán bouřlivým hlukem. Utře zamřžené okno a naskytne se mu úžasný pohled. Třpytivý černý vlak s burácením zastavuje před jejich domem, pára z jeho motoru syčí skrze noční oblohu posetou miliony sněhových vloček. Chlapec vyběhne ven a setká se s průvodčím vlaku, který, jako by zde čekal jenom na něj. Tak začíná kouzelný vánoční příběh o výletu na severní pól. Nastoupíte do Polárního expresu také? 100 minut Vstupné 65,- Kč

SHREK 2

V pokračování se Shrek, Oslík a princezna Fiona vydávají vstříc novým dobrodružstvím. Novomanželé se spolu s Oslíkem vydají na cestu. Obyvatelé Království za sedmero horami se chystají uvítat znovunalezenou princeznu. Ani král a královna se nemohou dočkat příchodu své dcery a jejího prince. Nikdo z nich však netuší, jak nový zeť vlastně vypadá, a hlavně, jak se jejich malá holčička ... malinko... změnila. 92 minut, vstupné 45,- Kč

ÚŽASŇÁKOVI (The Incredibles)

Bob Parr kdysi býval jedním z největších světových superhrdinů, pod pseudonymem Pan Úžasňák každý den zachraňoval životy a sváděl boje se zlými padouchy. Nyní však pracuje jako likvidátor škod v pojišťovně a jediné souboje, které svádí, jsou s časem a vzrůstající nadváhou. Bob má ale neochvějně nutkání vrátit se do akce... Další skvělý příběh studia PIXAR (Hledá se Nemo, Příšerky s.r.o., Příběh hraček, Život brouka) 115 minut Vstupné 65,- Kč

GARFIELD VE FILMU (Garfield in Movie)

Nejlínější kočka na světě má konečně důvod vstát ze svého křesla. Garfield, všemi milovaný kocour, nemůže mít život sladší. Zaparkován na pohodlném křesle před televizí pojídá své oblíbené lasagne a komanduje svého nebohého pána Jona. Garfield je pánem vesmíru. 260 milionů čtenářů 2.600 deníků po celém světě se denně směje nad Garfieldovými hláškami jako "byl bych radši, kdyby rána začínala později" nebo "raději bych se rochnil jako prase, než abych pracoval". Nyní se Garfield proslavuje jako hvězda v animovaném filmu. 77 minut, vstupné 45,- Kč

KNOFLÍKOVÁ VÁLKA (*La Guerre des boutons*)

Cyklos: To nejlepší na závěr... Francie - 1962. Režie Yves Robert. Každý rok vedou proti sobě válku Lovreňáci a Velraňáci. Děti ze dvou zneprátených vesniček si vytvořily svůj vlastní svět se svými pravidly. Jejich válečnými trofejemi se stávají různé předměty jako uřezané knoflíky, šle a pásky. Každého zajatce čekají přísné tresty a výprasky rodičů. Slavný dětský snímek měl neuvěřitelný komerční úspěch, bezpochyby i pro své vyznění - podobenství o předsudcích a nevráživosti v zkosnatěném světě dospělých. Český dabing. 95 minut Vstupné 45,- Kč

Tomáš Zrůst 9.B

WWW

www.prankplace.com

Chcete-li dát někomu dárek skutečně originální, zkuste se mrknout na tuto stránku. Najdete zde věci doopravdy zajímavé, mimo jiné umělý chrup. Co takhle dát někomu jako dárek falešný průstřel?!

www.fenotype.com, www.astractfonts.com,
www.atomicmedia.net

Pokud se vám zdá, že máte na svém PC málo písem (fontů), zkuste se podívat na ně-

kteřou z těchto stránek, určitě si vyberete.

www.raspage.com

Stránky umělce jménem Ra. Najdete zde neveselé filmy, ilustrace, hry.

www.fepg.net

Potřebujete-li opravdu kvalitní e-mailovou schránku a nestačí vám těch pár mega, co dostanete třeba na Seznamu a navíc s reklamou, zkuste fepg.net. Jde o databázi spousty poskytovatelů e-mailových služeb. Do hledání můžete zadat různá kritéria a ono vám to už něco najde – databáze asi 1400 provozovatelů z 85 zemí světa.

computer.zive.cz

Srozumitelný počítačový čtrnáctideník – aspoň to o sobě tvrdí. Internetové stránky časopisu Computer, můžete zde také koupit některé výrobky computerem testované.

www.alzasoft.cz

Internetový obchod, koupíte zde snad vše, co souvisí s počítači – od cedéček po počítačové sestavy, za slušné ceny.

Luděk Veselý, 9.B

Znáte řeč sítě?

Následující postupy slouží k zjišťování informací okolo mobilu a jsou stejné pro všechny operátory. Občas se můžou hodit např. když jste zapoměli pin ,ale znáte PUK.

Chci znát IMEI svého mobilu

Kód: *#06#

IMEI je něco jako výrobní číslo mobilu. Pro každý mobil je jiné. Je

dobré ho znát např. v situaci, když vám ukradnou mobil, a můžete ho dát do databáze kradených mobilů (www.mobil.idnes.cz/blacklist).

Chci, změnit PIN1

Kód: **04*starýPIN*novýPIN*novýPIN*#

Chci, změnit PIN2

Kód: **042*starýPIN*novýPIN*novýPIN*#

Třikrát jsem špatně zadal PIN a mobil se zablokoval.

Změnit PIN pomocí PUK.

Kód pro PIN1: **05*kódPUK*novýPIN*novýPIN*#

Kód pro PIN2: **052*kódPUK*novýPIN*novýPIN*#

Chci, přeměřovat všechny hovory, na jiné číslo.

Kód: **21*Telefonní číslo#

Telefonní čísla musí být v mezinárodním formátu (např.: ČR +420, SR +421, Afghanistan +93, Bahrain +973, Iraq +964, Kuwait +965 atd...)

Chci, aby byly přeměřovány všechny hovory, když nezvedám mobil. Lze zvolit dobu, po kterou bude telefon vyzvánět (od 5 do 30s). Po jejím uplynutí dojde k přeměrování.

Kód: **61*Telefonní číslo**Počet vteřin#

Chci, aby byly přeměřovány všechny hovory, pokud jsem mimo signál.

Kód: **62*Telefonní číslo#

Chci, aby byly přeměřovány všechny hovory, pokud mám obsazeno.

Kód: **67*Telefonní číslo#

Zrušení všech přeměrování

Kód: ##002#

Jiří Funda 9.B

Otázka

-Zjistěte (co nejpřesněji) Ludolfovo číslo, které začíná 3,14...

-Toto číslo se značí řeckým písmenem pí.

-Tak zalistujte v knihách a učebnicích a zjistěte toto číslo co možná nejdrobněji.

-Odpovědi budu zjišťovat každé úterý o velké přestávce na chodbě v přízemí, nebo v učebně č. 17.

Daniel Chamrada, 9.B

Křížovka

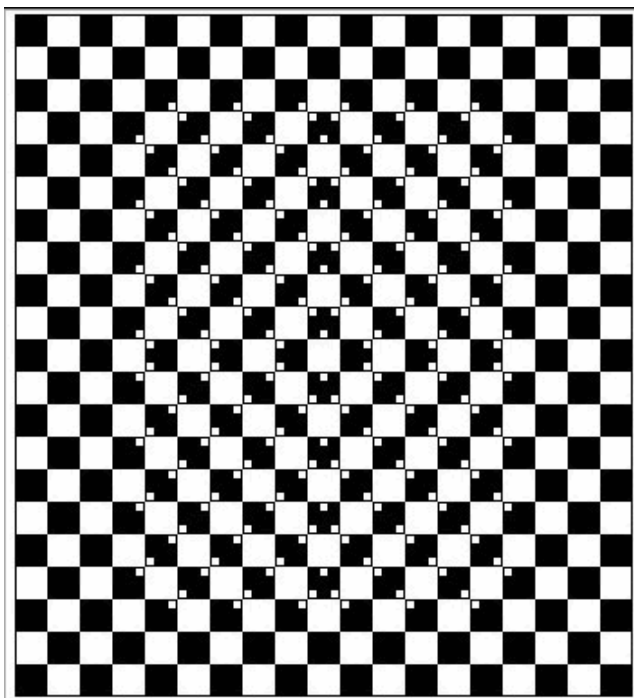
ANABOLIKA
 ANKETA
 ARMATURA
 ATLASKA
 BAROKO
 CIRKUSÁK
 CVAKÁLEK
 DIALEKTIKA
 FANATIK
 HRABĚNKA
 KARNEVAL
 KERTAK
 KOREKTORKA
 KRKAVČE

KULTIVACE	NESTOR	POSILA	TYRISTOR
LISICE	OLEANDR	RÁKOSKA	VETERÁN
LUNATKA	PAKOMÁR	RARITA	VRABEC
MÁSLO	PAPRIKA	RECEPT	VRBENKA
MORFIUM	PERLIČKA	RUSISTA	VRTÁK
NÁPRSTEK	PIANOVKA	STOLEK	
NÁTISK	POHANKA	TEPLA	

Tajenka 1.části křížovky : VÁNOČNÍ

Oční klamy

Jsou čáry rovné?

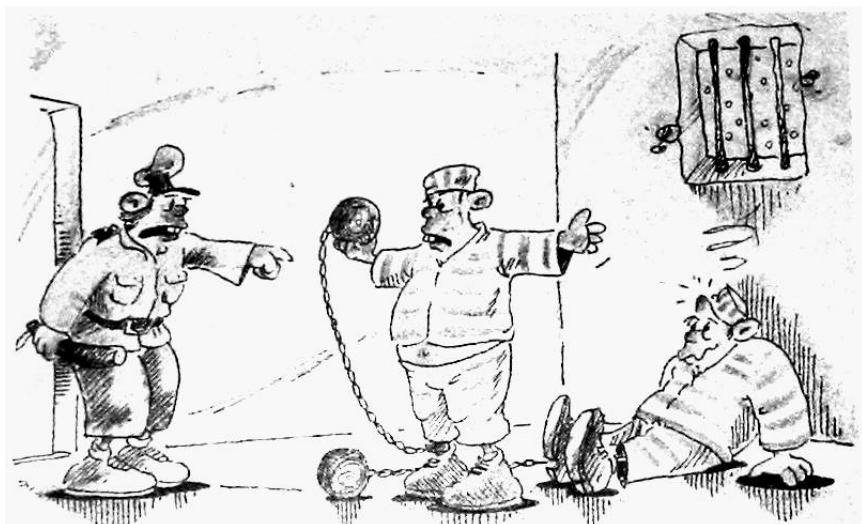

Vidíš ob-
ličej nebo
saxofonistu?

Vtipy

...a nyní přistupte k soudní stoličce!

...a co má být? Je nám zima, tak se koulujeme.

*Takže Vám všem přejeme
šťastné a veselé Vánoce,*

*vše nejlepší, hodně zdraví
a studijních úspěchů
v roce*

2005

Vaše redakční rada.